

Abstrakt

Jonas Mekas propojuje ve svém díle amatérský modus natáčení s profesionálními ambicemi experimentálního filmaře, zakládá svůj filmový styl na estetice rodinných filmů a obrací pozornost ke své osobní, individuální zkušenosti. S ostatními filmaři New American Cinema tím vytrhává film z klasického studiového systému produkce, společně s nimi zakládá nový distribuční okruh nezávislé kinematografie a instituce zabývající se archivací či studiem avantgardního a experimentálního filmu.

Cílem této bakalářské práce je ukázat, jakým způsobem se rodinné filmy stávají formálním a komunikačním prostředkem nezávislých filmařů v New Yorku v 50. a 60. letech. Toho si všímám především v díle litevského experimentálního filmaře, básníka, kritika a organizátora Jonase Mekase. Zajímá mě, jakým způsobem jeho projekty vytrhují rodinné záběry z jejich původního kontextu, a s čím je obecně vnímání rodinných obrazů mimo jejich kontext spjaté. Z toho důvodu definuji v návaznosti na Rogera Odina znaky a funkce rodinných filmů v rámci rodinné instituce a specifika různých kinematografických prostorů, které Mekas svým dílem propojuje.

Strategie využití estetiky rodinných filmů pak sleduji v detailnější analýze Mekasova filmu *As I Was Moving Ahead Occasionally I Saw Brief Glimpses of Beauty* (2000), ve které se zabývám nejenom způsobem využití rodinných filmů ale i tím, jak Mekasovy filmy interagují s divákem.